

om en Forandring i Loven om Anlæg og Drift af Sernbaner i Kongeriget af 10de Marts 1861 § 2. (Thyenske Sernbanelinie).

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1366 ff. og Udvalgets Betænkning i Anhang B. Sp. 415).

Foruden de af Udvalget i Betænkningen stillede Endringsforslag vare endvidere følgende fremkomne:

1) Af Indenrigsministeren:

Lovforslaget tilføies som § 2:

Indenrigsministeren bemyndiges til i Henshold til Lov af 10de Marts 1861, navnlig dens §§ 5, 9, 10, 11 og 12, at anlægge Havne for Dampfærger paa begge Sider af saavel Store- som Lillebelt i umiddelbar Forbindelse med Sernbanenettet og som Dele af dette for en Sum af indtil 200,000 Rd.

2) Af Samme:

Lovforslaget tilføies som § 3:

Indenrigsministeren bemyndiges til med det danske Sernbane-Driftselskab at afslutte Overeenskomst om Anstafelsen, Vedligeholdelsen og Driften af Dampfærger med Tilbehør, indrettede til Overførelse af belæssede Sernbanevogne over Store- og Lillebelt, samt om Vedligeholdelsen af de dertil hørende, i § 2 ommeldte Færgenhavne og sammes Afbenyttelse — fri for al Havneafgift — som Deel af den i Overeensstemmelse med Lov af 10de Marts 1861 § 6 afsluttede Driftscontract.

Lovforslaget i sin Heelhed tilligemed de stillede Endringsforslag fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Alee): Det er kun med en høi Grad af personlig Ulyst, at jeg overtager det saa ærebe Hverv at være Ordfører, et Hverv, som jeg ellers under andre Omstændigheder vilde sætte særdeles Priis paa. Denne Ulyst rejser sig af forskjellige Grunde; deels forbi jeg træder i Opposition mod Mænd, med

hvem jeg ellers staaer i venstabelig Forbindelse og paa hvis Høitæelse jeg sætter særdeles Priis, deels af den Omstændighed, at hele denne Sag, uagtet alle de Oplysninger, som den høitærede Indenrigsminister har givet os, og uagtet al den Umage, vi have gjort os for at sætte os ind i den, dog ikke staaer for nogen af Udvalgets Medlemmer, og jeg tør i Særdeleshed sige for mig, i den Klarhed, som kunde være ønskelig, forinden man tager Beslutning om en saa overordentlig vigtig Sag. Det har derfor ogsaa været mit Dulle, at denne Sag af Udvalget skulde anbefales til at udsættes; men den Conference, vi have havt med de kongelige Ingeniører, har imidlertid bestemt Udvalget til at ansee det rettest ikke at slyde Sagen ud men derimod tilraade, at den burde foretages. Jeg er saaledes, som de Herrer ville erindre, fra en simpel Mægleres bestedne Rolle bleven hævet til Ordfører i en Strid, som ikke er af ganske ubetydelig Vigtighed, naar man tager Hensyn til de forskjellige Interesser, som den sætter i Bevægelse. Som det ærede Thing vil see, foreligger der ikke nogen udsørlig Betænkning, og der er derfor fra forskjellige Sider stillet den Anmodning til mig, at jeg vilde søge at gjøre Sagen klar for de af Thingets ærede Medlemmer, der ikke have havt Leilighed til at sætte sig ind deri.

Der foreligger, som det ærede Thing vil see, ikke mindre end fem forskjellige Planer. Den første Plan er den, som skulde følges overeensstemmende med Loven af 10de Marts 1861 § 2. Det vil erindres, at den fastsætter, at Linien paa den jydste Side skulde føres fra Kolding til Fredericia tilligemed en Sidebane til Snoghøi; men denne Plan er efter nærmere Undersøgelse befunden at være aldeles u hensigtsmæssig, og den er det i den Grad, at man ikke vilde bruge et for stærkt Udtryk, om man vilde kalde den ubrugelig. Den bestemmer, som de Herrer ville vide, at der skal være en Sidebane, og forbyrder saaledes Driften i meget betydelig Grad; den etablerer endvidere et kostbart Sammenknytningspunkt i Taarup, og den nødvendiggjør fremdeles et temmelig betydeligt Ophold paa dette Sted, idet det er uundgaaeligt, at der gives en længere Tid for at drage de forskjellige Sernbanelinier, som komme fra